

Adrian Onciu: PRO-RUȘII ȘI PRO-AMERICANII DIN PE

🕒 Acum 24 minute 👁 13 Vizualizari 📖 4 Timp de citire



Sigur, politica este arta compromisului. Se pune întrebarea până unde trebuie să mergem cu compromisul pentru a rămâne, totuși, fideli unor principii fără de care devenim compromiși definitiv în ochii electoratului.

Din tabăra suveranistă au intrat în Parlamentul European șase membri AUR și doi ai formațiunii SOS. Dat fiind că partidele mainstream (aka globaliste) și-au păstrat o majoritate clară după alegeri, funcțiile de conducere vor fi împărțite la Bruxelles și Strasbourg de către reprezentanții grupurilor PPE, S&D și Renew. Opoziția anti-federalistă și pro sau anti-putinistă va trebui să se mulțumească, în cel mai fericit caz, cu câteva locuri în comisiile de specialitate. Și cu multiple luări de cuvânt. Ceva pur simbolic, cum ar veni.

Puterea va rămâne în mâinile unor politicieni ca Ursula von der Leyen, complet atașați directivelor de la Washington.

Greu de spus, la prima vedere, ce avantaje au europarlamentarii din așa-zisa opoziție care s-au raliat unor grupuri. Vocea lor a devenit, automat, vocea grupului respectiv. S-a pierdut în mulțime. Și adesea nu exprimă nici pe departe dorințele sau aspirațiile electoratului din țara de origine.

Suveraniștii europeni au, în general, opinii identice atunci când vine vorba despre migrația ilegală, curentul "woke", cedarea totală a pârgghiilor de putere către Bruxelles sau protejarea libertăților fundamentale. Marea schismă se produce odată cu punerea pe tapet a războiului din Ucraina. Aici nu există cale de mijloc în rândul suporterilor: poți fi ori pro-american, ori pro-rus.

Prins între cele două extreme, partidul AUR și-a exprimat în repetate rânduri neutralitatea. George Simion spune că România ar trebui să-și păstreze verticalitatea atât față de Washington, cât și față de Moscova (în ciuda faptului că mass-media corporatistă i-a pus ștampila de "putinist").

Problema este că în opoziția din parlamentul de la Strasbourg nu există grupuri politice care să îmbrățișeze opțiunea de neutralitate în raport cu cele două superputeri nucleare. Grupul Conservatorilor și Reformiștilor

(ECR) condus de Giorgia Meloni este sută la sută proamerican. Din totalul de 720 de mandate, ECR ocupă poziția a treia în PE, cu doar 83 de deputați – inclusiv cei șase de la AUR. După cum știm, Meloni susține fără



dirijați de Marine Le Pen. Văzută la un moment dat drept "prietena lui Putin", franțuzoaica Le Pen și-a nuanțat poziția față de război, virând spectaculos către aceeași linie cu Meloni: "Datorăm respect și sprijin națiunii ucrainene care a suferit o agresiune. Este datorită rezistenței eroice a poporului ucrainean că Rusia a suferit o înfrângere" (wow! unde o fi înfrângerea?).

Opoziția mai degrabă pro-rusă din PE rămâne Fidesz, cu cei 11 eurodeputați încă neafiliați, plus cei 15 membri ai Alternativei pentru Germania (AfD). Și o serie de independenți sau "debusolați". Nemții de la AfD tocmai se străduie să înjghebe un grup de minim 23 de deputați, din care ar putea face parte și cei doi europarlamentari ai SOS România.

Dacă aderarea deputaților AUR la grupul ECR al Giorgiei Meloni a stârnit deja unele valuri de indignare în tabăra suveraniștilor, oare cum ar arăta trecerea lui Viktor Orban în aceeași barcă? Noroc că atât Meloni cât și Orban exclud posibilitatea – prima din pricina pozițiilor ireconciliabile față de Kiev, în timp ce Fidesz pretinde că nu-i suportă din principiu pe aleșii AUR (dușmani declarați ai UDMR).

Locul ungurilor de la Fidesz ar fi în grupul filorus inițiat de nemții de la AfD (extrema dreaptă, cum ar veni). Doar că acesta va fi mult prea mic pentru a conta altfel decât în declarații publice fără impact.

Autor: [Adrian Onciu](#)

Despre autor



editor